

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 135/11

Luxemburg, 8 decembrie 2011

Hotărârea în cauza C-81/10 P
France Télécom/Comisia

Curtea confirmă Hotărârea Tribunalului conform căreia France Télécom a beneficiat de un ajutor de stat incompatibil cu piața comună, în fiecare an în perioada 1994-2002

Decizia Comisiei prin care se constată existența acestor ajutoare și prin care se dispune recuperarea lor este validă

Această cauză este legată de evoluția statutului France Télécom în cadrul liberalizării sectorului telecomunicațiilor. În prezent societate pe acțiuni de drept francez, France Télécom a fost constituită la 1 ianuarie 1991 ca persoană juridică *sui generis* de drept public. În 1998, France Télécom a fost transformată în întreprindere națională în care statul deținea, la data faptelor aflate la originea prezentului litigiu, direct sau indirect, peste jumătate din capitalul social.

Taxa profesională aplicabilă în Franța este un impozit local datorat în fiecare an de persoanele fizice sau juridice care desfășoară în mod obișnuit o activitate profesională independentă. Prin derogare de la regimul taxei profesionale, au fost instituite două regimuri fiscale succesive în favoarea France Télécom, și anume un regim tranzitoriu, aplicabil de la 1 ianuarie 1991 până la 31 decembrie 1993, urmat de un regim definitiv, aplicabil începând cu 1 ianuarie 1994. Acest din urmă regim a fost abrogat la 31 decembrie 2002.

Regimul tranzitoriu (1991-1993) prevedea că France Télécom nu trebuia să fie supusă decât la plata impozitelor și a taxelor efectiv suportate de stat. În consecință, France Télécom nu datora nici impozitul pe profit, nici impozite locale, printre care taxa profesională. În schimbul acestei exonerări, France Télécom trebuia să plătească o contribuție forfetară stabilită anual prin lege.

Regimul definitiv (1994-2002) (denumit în continuare „regimul special de impozitare”) prevedea că începând cu 1 ianuarie 1994, societății France Télécom i se aplica regimul fiscal de drept comun, cu excepția impozitelor directe locale, printre care taxa profesională. În ceea ce privește această din urmă taxă, societății France Télécom i se aplica o cotă națională.

Aceste două regimuri au fost examinate de Comisie care, la 2 august 2004, a adoptat o decizie¹ conform căreia regimul tranzitoriu nu constituia ajutor de stat. În schimb, Comisia a considerat că regimul special de impozitare aplicabil în perioada 1994-2002 a instituit un ajutor de stat reprezentat de diferența dintre impozitul pe care France Télécom ar fi trebuit să îl suporte în condițiile dreptului comun și valoarea contribuțiilor privind taxa profesională atribuite efectiv în sarcina sa. Acest ajutor nou, pus în aplicare în mod nelegal, era în plus incompatibil cu piața comună. În consecință, acesta trebuia recuperat de autoritățile franceze. Quantumul exact care trebuia recuperat nu era stabilit în decizie, dar în aceasta se menționa că suma ar trebui să se încadreze în intervalul cuprins între 798 de milioane de euro și 1140 de milioane de euro reprezentând datoria principală, majorată cu dobânzi calculate începând de la data la care ajutoarele în discuție au fost puse la dispoziția beneficiarului, până la data recuperării acestora.

---

¹ Decizia 2005/709/CE a Comisiei din 2 august 2004 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Franța în favoarea France Télécom (JO 2005, L 269, p. 30).

Autoritățile franceze și France Télécom au sesizat Tribunalul în vederea anulării deciziei Comisiei. Prin hotărârea sa din 30 noiembrie 2009², Tribunalul a respins acțiunile și a considerat că în mod întemeiat Comisia a concluzionat în sensul existenței unui ajutor de stat.

France Télécom a introdus recurs la Curtea de Justiție în vederea anulării acestei hotărâri.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea respinge argumentele invocate de France Télécom în susținerea recursului său.

În opinia Curții, **Tribunalul a considerat în mod corect că regimul special de impozitare care s-a aplicat societății France Télécom (în perioada 1994-2002) constituia ajutor de stat.**

Societatea a beneficiat în mod real de o impozitare mai redusă în legătură cu taxa profesională și, în consecință, de un avantaj, direct legat **de caracteristicile proprii regimului special de impozitare** care i-a fost aplicat. În special, France Télécom a beneficiat de un tratament fiscal specific la nivel național, caracterizat prin faptul că taxa profesională era calculată pe baza unei cote medii ponderate în raport cu diverse cote aplicabile în diferitele colectivități locale, în timp ce cotele aplicate celorlalte întreprinderi erau cele votate anual de aceste colectivități. În plus, societății France Télécom i se aplica o cotă unică a taxei profesionale doar la locul sediului său principal, în timp ce celorlalte întreprinderi li se aplicau cote diferite de impozitare votate de colectivitățile locale pe teritoriul cărora acestea dețineau sedii. De asemenea, societății France Télécom i se aplica o cotă de 1,9 % în loc de 8 %, aplicabilă celorlalte întreprinderi cu titlu de cheltuieli de gestiune.

Curtea confirmă analiza Tribunalului conform căreia acest regim special de impozitare, datorită faptului că a acordat un avantaj societății France Télécom, a constituit un ajutor de stat, deși cuantumul exact al ajutoarelor acordate în temeiul regimului menționat trebuia stabilit pe baza anumitor factori externi acestui regim.

Astfel, în speță este vorba despre o **configurație mixtă** în care existența unui avantaj este determinată, pe de o parte, de un element fix legat de regimul fiscal special aplicat France Télécom în raport cu regimul de drept comun și, pe de altă parte, de un element variabil, în funcție de factori externi, precum localizarea spațiilor sau a terenurilor France Télécom în diferitele colectivități locale și cota de impozitare aplicabilă în funcție de colectivitățile avute în vedere.

În continuare, Curtea respinge argumentul formulat de France Télécom conform căruia Tribunalul nu ar fi luat în considerare regimul fiscal global care îi era aplicabil în timpul celor două regimuri fiscale succesive. Astfel, în opinia Curții, faptul că cele două regimuri au fost instituite prin aceeași lege, nu implică faptul că regimul fiscal aplicabil France Télécom ar fi constat în două perioade care nu puteau fi separate, dintre care prima ar fi determinat o supraimpozitare, iar a doua, o subimpozitare. În consecință, Curtea consideră că Tribunalul a concluzionat fără a săvârși o eroare de drept în sensul că Comisia a refuzat în mod întemeiat să efectueze o compensare între cuantumul taxei forfetare achitate de France Télécom între 1991 și 1993, pe de o parte, și diferențele de impozitare care rezultă din regimul special de impozitare instituit în favoarea acestei societăți pentru anii 1994-2002, pe de altă parte.

În sfârșit, Curtea respinge și argumentele formulate de France Télécom întemeiate pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, precum și pe nemotivarea Hotărârii Tribunalului.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

---

² Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2009, Franța/Comisia (T-427/04 și T-17/05).

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720